

יפוצו מעיינותיך חוצה: השיעור הכי מוצאז

מגיד השיעור: הרב הגר"ג רבי אברהם אהרן שליט"א,
ראש כולל להוראה בנתניה ומו"ץ בבתי ההוראה בעור

מסכת ברכות, יש הרבה דינים מצויים בהלכות תפילה והלכות ברכות, הכל ערוך לפי פסקי מרן רבינו זי"ע. בנוסף, בסוף השיעור אנחנו לומדים עמוד יומי במשנה ברורה, כבר שבע שנים. ביחד עם פסקי כף החיים, בן איש חי ומרן רבינו זי"ע הכל ערוך לכל. ככה פעמיים בכל ערב.

שני שיעורים בכל יום, אין פספוסים?

אנחנו בני אדם, ובמיוחד שיש לי עוד מטלות רבות. אני גם מו"ץ בכמה בתי הוראה, גם אחראי על המקוואות בעיר וגם ראש כולל של חמישים אברכים, ברור שיש פספוסים, לצערנו. בעבר הייתי מביא אנשים מבחוץ למלא את מקומי, היום לומדי השיעור עצמם מחליפים אותי, הם נמצאים ברמה גבוהה מאוד, אנשים אינטלקטואלים ומשכילים, והדף היומי הוא מחיה אותם.

אפיזודה מעניינת?

אני משתדל שהמשתתפים בשיעור יהיו ברי הכי. כלומר, דף היומי זה לא נחלת הכלל. יש יהודים שמתאים להם יותר לימוד בעיון מתון. יש כאלה שמתאים להם משניות או הלכה. אבל יש אנשים שמתעקשים להגיע למרות שלא מבינים. חמי זצ"ל אמר לי פעם על יהודי יקר כזה, שלא מבין את הדף בבירור, אבל החשיק שלו גדול, "הוא מעדיף שלא להבין ש"ס שלם"...

עצה טובה לאדם שמתקשה להתמיד לאורך כל מסלול דף היומי?

מה זאת אומרת לא מצליח להתמיד? זו העבודה שלנו בעולם הזה וזו השאלה הראשונה שנישאל, האם קבענו עתים לתורה. קביעות עתים זה צריך להיות ברזל, שום דבר לא מזיז את הקביעות, ואם בכל זאת זו, משלימים באותו יום. הגאון מווילנה אומר שה'קביעות' היא מלשון גזל ("וקבע את קובעיהם נפש"), פשוט לגזול את הזמן, ויהי מה. אדם אומר שקשה לו? ברור. זו עבודה לא קלה, אבל גם תפילת מנחה צריכה קביעות כל יום, האם נפספס אותה כי קשה לנו? חמי זצ"ל היה מעודד את בעלי הבתים לקבוע שלוש שעות ללימוד תורה מדי יום, ככה כותב הש"ך. ואנשים רבים עושים את זה. שעה מכינים את השיעור, שעה לומדים ושעה חוזרים. כל יום. זו המטרה שלנו בעולם.

צריך לזכור שהצדיק הוא כמו עץ שתול. גם אם יש זרמים של מים סביבו, הוא שתול, לא זו. הרשעים זה כמו מוץ, פעם לומדים פה ופעם לומדים שם. ככה לא אמור להיראות יהודי? אז מה אני מייעץ? פשוט לקפוץ למים ולא לזוהר. לדעת שזה החמצן שלנו!

שיחתו של הגר"א אהרן נמרצת, תובענית. שפתו ברורה ומסורתי מחודדים. בכל ערב יש לו שני שיעורים בדף היומי, כארבעים משתתפים בכל אחד מהם. במקביל השיעורים מתועדים גם בווידאו ומאות אנשים נוספים בכל העולם עוקבים אחריו מדי יום. כעת הוא מסיים את המחזור השלישי של דף היומי עם ציבור תלמידיו. איך הכל התחיל?

למורי חמי הגאון רבי שמעון גבאי זצ"ל היה שיעור קבוע מדי ערב, בערך מאה משתתפים באים ולומדים לפניו. לאחר השיעור, התפזרו האנשים ולמדו קבוצות קבוצות עם אברכים.

כשהתחנתי, לא התחברתי ליעוין של השיעורים. הייתי שקוע מאוד בשינון הש"ס ומבחינים קבועים על סדר הש"ס. יזכר לטוב מורי חמי שהציע לי לייסד שיעור דף היומי, והסכמתי. מאז אני שם, שלושה מחזורים של הש"ס סיימנו בסיעתא דשמיא, וכעת מסתערים עם כל הכוח על המחזור הרביעי.

חתן טרי, מתחיל ללמד דף היומי, אנשים הגיעו?
בהתחלה היו קצת, כמובן. חמי עצמו אסף מהשיעור שלו עשרה בעלי בתים עם דרגה והבנה טובה בלימוד והציע להם להשתתף בדף היומי במקום לבוא לשיעור שלו. הם הגיעו ומאז התרוממו לדרגות שקשה להבין.

השיעור התרחב גם לאמצעי התקשורת. אנשים הביאו ציוד, מתעדים בווידאו וככה יהודים בכל העולם יכולים ללמוד את השיעור. לעתים אנשים זרים פוגשים אותי בהתלהבות ומספרים שישושים כל ערב לשמוע את השיעורים, והם סיימו סדרים שלמים בש"ס ביחד איתי...

המיוחד בשיעורים האלה שאני משלב את פסקי ההלכה בתוך השיעור. כלומר, לא משאירים שום דבר פתוח ומעורפל, עכשיו אנחנו מתחילים

